

Jaar gaa derude hele Vinteren igennem, ville de ikke have kunnet tilføje Sæden saa stor Skade, som vedkommende Skovsejers Dyr have gjort. Der findes endvidere en Bestemmelse i § 4, at Jagten kan overdrages til en anden paa et Tidrum af 15 Aar. I den tidligere Jagtlov har der staaet dette, at en Mand kan overdrage en anden sin Jagtret inden for sin Bestidelses-tid; men nebe paa den Egn, jeg før omtalte, have de yderligere indført den Bestemmelse i de Støder eller de Røbekontrakter, hvor med Jorden overdrages til vedkommende Gaardmand, at han, hvis han gør sig skyldig i ulovlig Jagt — altsaa naar han fristes til at gaa ud og skyde Dyrne, som han ser gaa og ødelægge hans Sæd paa Marken — skal ikke alene være pligtig til at bøde efter Jagtloven med de store Bøder, der ere fastsatte paa den og i den anden Lov, men yderligere maa vedkom-mende underskrive, at han, hvis han gør sig skyldig deri, vil gaa ind paa at svare 6 à 12 Tdr. Byg om Aaret til vedkommende Godsejer, saa længe han lever. Dette er en i højeste Grad inhuman Bestemmelse, og det skulde meget glæde mig, om der kunde blive indført den Forandring i § 4, som den ærede første Taler i Dag omtalte, at man forandrede de 15 Aar til 5, saa at Jagten kun kunde overdrages til anden Mand paa 5 Aar. — Med Hensyn til Nattejagten mener jeg ogsaa, at i disse Tilfælde, som jeg her har paapeget, maa man have Lov til at jage om Natten. Derimod er jeg ligesom andre ærede Medlemmer, haade Meningsfæller og Modstandere, en Modstander af Dyrplageri, og det, at man søger ude paa Fjordene ved Hjælp af Blus at skræmme Fuglene op og saa skyder ind i Flokker og rammer nogle og skyder andre til Døde, er en Ting, som jeg selvfølgelig ogsaa er en Modstander af. Det ærede Medlem fra Præsto (M. Hage) omtalte, at han antog, at denne Lov var omhyggelig og vel prøvet, da den har været behandlet i Landstinget i Fjor og er bleven endelig vedtaget der i Aar. Ja, det kan jo være, at det er saaledes efter det ærede Medlems Mening, men der er dog Medlemmer af Landstinget, som have stemt for Loven ligefrem med den Motivering, at de haabede, at den kunde komme til at gennemgaa væsentlig Forandring til det bedre her i Folket-tinget. Jeg vil for mit Vedkommende sige dette, at jeg ikke er enig med det ærede Medlem i, at den er saa godt prøvet og vel overvejet, som den burde være, og jeg vil meget haabe, at det Udvalg, som vel bliver

nedsat til at behandle denne Sag, og faar den under Overvejelse, vil give Lovforslaget de Forandringer, som ere nødvendige, og ogsaa tage Hensyn til det Par Bemærkninger, jeg her har tilladt mig. Det ærede Medlem, der sidst talte, mente, at det var nødvendigt at skærpe Bestemmelserne om Krybskytteri, særlig for de mindre Ejendommes Vedkom-mende. Jeg tror ikke, at det egentlig er nogen saadan absolut Nødvendighed, thi den mindre Jordbruger har et saa lille Areal at overse, at det er temmelig let for ham at udstede Forbud imod, at uvedkommende komme paa hans Mark. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i, at det kan være i de mindre Jordbrugeres Interesse at skærpe Bestemmelserne med Hensyn til Krybskytteri. Jeg er en Modstander af Krybskytteri, men jeg tror ikke, at Ejerne af de mindre Landejendomme sætte nogen særlig Pris paa at faa Beskyttelse ad Lovens Vej paa dette Omraade. Derimod er jeg enig med det ærede Medlem i, at Aldersgrænsen godt kunde forandres. Der staaer, at vedkommende skal være 16 Aar for at kunne have Lov til at jage. Et andet Medlem sagde, at det kunde være paa sin Plads i Stedet at sætte 18 Aar, men jeg vil dertil bemærke, at det kan gerne være, at der kan være dem, der ikke ere mere end 14 Aar, som maatte have større Dyd-tighed og Indsigt i at behandle et Gevær end mangen een paa 18 eller 19 Aar. Det er altsaa ikke saa let ad Lovgivningens Vej at træffe Bestemmelse desangaaende. Jeg finder, at det mere burde overlades vedkommende Forældre, Værger eller Husbond at tage Bestemmelse i den Anledning. Der var adskillige andre Ting, jeg kunde have lyst til at tale om, men da allerede 6 Talere have haft Ordet, skal jeg ikke opholde det høje Tings Tid længere.

Indenrigsministeren (Jørgen Løv): Lovforslaget falder i 4 Kapitler, og ærede Medlemmer, som have fulgt Forhandlingerne og i det hele ere fortrøllige med Lovforslaget, ville jo vide, at i det første Kapitel, som angaar Jagtretten, er der i Regeringens Lov-forslag ikke foretaget nogen væsentlig Forandring i de nugældende Bestemmelser. Det vil ogsaa erindres fra tidligere Forhandlinger, at dette Spørgsmaal om Jagtretten har givet Anledning til ret alvorlige Forhandlinger. Det er egentlig kun det ærede Medlem, som sidst talte (Frederiksen), der har rørt væsentlig ved dette Spørgsmaal nu. Jeg skal ikke sige, at den Ordning, der er i første Kapitel af Lovforslaget med Hensyn til Jagtretten, i og for sig er den bedste, det er ikke den Ordning, jeg i og for sig